DONKERWIT.

20 JAAR DONKERWIT

2023

Simon Wit en Adam Donker
Grondleggers & boezemvrienden

Onze parels
Meesterwerkjes en opdrachtgevers

team tuinmakers

STAAN ALTIJD KLAAR VOOR ELKAAR

Tijd vliegt, het is een oud cliché. Zo belt een kameraad je om een bedrijf te beginnen en zo ben je twintig jaar verder. Er is anders genoeg gebeurd in die jaren. We hebben de mooiste tuinen mogen maken. Talloze beschoeiingen geplaatst, veranda's en vlonders en overkappingen getimmerd. Fantastische relaties opgebouwd en vrienden voor het leven gemaakt. Je leest en ziet er van alles over in dit magazine. Maar de echte 'kroonjuwelen', wil ik bij deze nog een keertje extra in het zonnetje zetten: de medewerkers. Zonder jullie was dit nooit zo'n mooi bedrijf geworden.

BEDANKT. Op naar de volgende twintig!
Adam

20 JAAR DONKERWIT TUINMAKERS

adam donker

EEN WOENSDAG IN DE ZOMER. Het is stil op het bedrijf, iedereen is uitgevlogen. Een kolossale hond sjokt ontspannen over het terrein van Donkerwit in Oostwoud. Ergens klinkt de stem van Adam, in gesprek aan de telefoon. Een korte wandeling door de loods en daar is hij, ijsberend door zijn kantoor, op kousenvoeten. “Koffie?”

Mijn werk is mijn hobby. Ik heb natuurlijk een sociaal leven, met vrienden een feestje of een hapje eten. En af en toe – met de nodige tegenzin – naar de sportschool. En uiteraard met de gedeelde zorg voor mijn dochter van acht, Linde. Maar mijn werk, dat ben ik.

Voor het bedrijf probeer ik een omgeving te creëren waarbij iedereen zich happy voelt. Hoe je dat doet? Door jezelf in een ander te verplaatsen. Door je af te vragen: hoe zou ik het zelf vinden? Om dat te ontdekken, moet je regelmatig overleggen. Alleen zo kun je het beste bij elkaar naar boven halen. Dat schept realiteit. Je kunt wel verwachtingen hebben, maar je weet niet altijd of die uitkomen. Dan is het beter dat je dat van elkaar weet. Bovendien: je kunt van een ander niet meer verwachten dan wat je van jezelf verwacht.

‘SAMEN IETS MOOIS MAKEN. DAAR GAAT HET OM’

Wijze lessen

Een positieve bedrijfscultuur is niet altijd vanzelfsprekend en blijvend, weet ik uit ervaring. Dat had vooral te maken met mijn droom een bedrijf te ontwikkelen waarin ik de ruimte zou krijgen om mezelf wat meer aan de zijlijn te parkeren. In een goed georganiseerd bedrijf zou het moeten lukken, dacht ik. Hoe groter de schaal, hoe beter inwisselbaar de mensen. Inclusief ikzelf. Ik wilde mezelf misbaar maken. Misschien zou ik dan een jaar naar Australië kunnen, of een wereldreis maken. Dat was het idee.

Rond 2015 hadden we zo’n 25 mensen rondlopen, ik moest taken uitbesteden. Een tussenlaag; iemand voor de buitendienst en iemand op kantoor erbij. Die hebben we gevonden en dat ging allemaal ‘hartstikke goed’. Als je het vroeg, tenminste.

Het liep compleet mis. De administratie bleek na driekwart jaar een zootje en ook aan de opdrachten mankeerde van alles. Echt alles liep fout, zelfs een

deel van het personeel begon te muiten. Het eindigde ermee dat we zo snel mogelijk schoon schip moesten maken, we waren hard op weg om failliet te gaan. De nieuwe ‘aanwinsten’ werden zo snel mogelijk aan de dijk gezet en van het personeel bleven de meest loyale medewerkers over. We hebben drie jaar nodig gehad om er weer bovenop te komen.

Dat is gelukt. En ik heb ontzettend veel van deze ervaring geleerd. Het belangrijkste: ik ben blijkbaar niet geschikt als directeur van een groot bedrijf. En dat vind ik helemaal prima. Dan maar geen wereldreis of Australië. Ik heb me daarbij neergelegd en dat geeft ontzettend veel rust. Deze omvang, met bij elkaar een stuk of tien medewerkers, is perfect.

‘DOOR JE AF TE VRAGEN: HOE ZOU IK DAT ZELF VINDEN?’

Respect voor de klant

Als iemand me twintig jaar geleden had gezegd dat we omvangrijke projecten zouden maken als die we tegenwoordig onder handen hebben, zou ik ‘m niet hebben geloofd. En toch doen we het. Mooie klussen, alles op basis van kwaliteit. Alleen het beste.

Dat we steeds vaker benaderd worden voor ingewikkelder klussen zal met onze uitstraling te maken hebben. Met de projecten die we al hebben gedaan. Maar ook met het respect dat wij hebben voor de klant. Als mensen je benaderen, spreekt daar al vertrouwen uit. Dat moet je heel serieus nemen, vind ik. Een klant verdient dat en dat moet je uitstralen. De wil om samen iets moois te maken. Dat is uiteindelijk het doel.

Het liefst doe ik renovatie. Uitzonderingen daargelaten, maar bij nieuwbouw is de tuin vaak de sluitpost van de begroting. Dan is het huis helemaal netjes, maar blijkt er nog een stuk grond achter te liggen waar ‘iets mee moet’. Bij renovatie werkt het vaak net wat anders. Mensen wonen er al langer en hebben een duidelijk beeld van hun wensen en behoeften. Ze weten dat zoiets geld kost en hebben er voor gespaard. Bovendien: er ligt al een tuin, dus we hebben meestal net even de tijd om er rustig en zorgvuldig iets moois van te maken.

Ik zie de toekomst heel rooskleurig tegemoet. Tevreden klanten, een goed bedrijf. Ik voel me senang. Ik ben trots op de mensen, de werken. Het gevoel dat we met elkaar iets goeds maken. Dat stralen we uit. We merken dat steeds meer mensen niet kiezen voor een hovenier, maar voor Donkerwit Tuinmakers. Ondanks de concurrentie. Dat zegt volgens mij wel genoeg.

Adam Donker

inhoud

4 Adam Donker

10 Cijfers enzo

12 Simon en Adam Over grondleggers & vriendschap

24 Schatkist Dingen waar we dol op zijn

32 Onze kroonjuwelen Zonder onze tuinmakers zijn we nergens

65 Onze parels Onze meesterwerkjes

77 Vroeger enzo Wat geinige fotootjes uit de oude doos

79 Hofleveranciers Goede relaties zijn onbetaalbaar

columns

63 Marieke Dros

97 Erwin Koghee

colofon

Fotografie
Thomas Franken Fotografie

Teksten & redactie
Paul Luiken, Woordzaken

Vormgeving
Lianne Breg
Grafische Vormgeving

Hoofdredactie
Marieke Dros, Midwoods

Een Tuinmaker maakt wat stappen tijdens een gemiddelde werkdag. Een voorzichtige schatting:

tussen de 12.000 en 16.000

Omgerekend tussen de 8 tot 10 kilometer per dag.

Met 8 tot 10 kilometer per dag verslijt je al snel een paar schoenen.

De afgelopen 10 jaar versleten onze Tuinmakers 120 paar werkschoenen.

Donkerwit Tuinmakers houdt van gezond. Elke week staat er een kist fruit in de kantine.

2000 Opgeteld zit je al gauw aan de bananen, sinaasappels en ander lekkers.

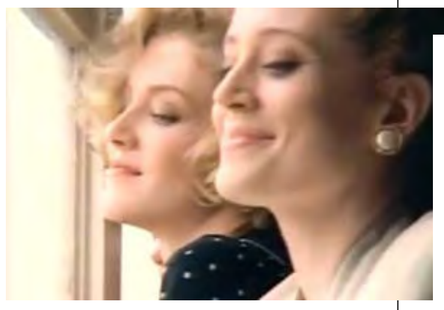
Er zijn 14.316 hoveniersbedrijven in Nederland.

Er is maar 1 Donkerwit Tuinmakers.

kies & win

Deze jubileumactie in 2013 was een groot succes. Meteen allemaal nieuwe vrienden binnengehaald op Facebook (zelfs uit België).

SOCIAL MEDIA

was toen upcoming en zijn toen ook maar ingestapt. Een aantal foto's hebben we toen in het filmpje van coca cola light break laten plakken en was hilarisch. Later hebben we een profi filmpje laten maken voor de uitslag. Jeroen heeft toen gewonnen. Nek aan Nek race met Simon.

donker & wit break

Bekijk het hilarische filmpje via bovenstaande QR.

ADAM

&SIMON

Simon Wit en Adam Donker: de grondleggers over een gouden vriendschap

VRIENDSCHAP. Er is een liedje waarin wordt beweerd dat vriendschap slechts een illusie is. De vriendschap tussen Simon Wit en Adam Donker bewijst het tegendeel. Grondleggers van Donkerwit, ex-compagnons en vrienden voor het leven. Kom er maar om.

Simon Wit (1983) en Adam Donker (1983) zijn boezemvrienden. Sinds hun prilste jeugd. Simon: “Geboren en getogen in het prachtige Twisk”.

Adam en Simon kennen elkaar sinds de peuterspeelzaal (“Al toen we nog zo waren”, Simon houdt zijn hand op 50 centimeter hoogte). Beiden maken deel uit van een hechte vriendenclub van zo’n acht personen. Stuk voor stuk afkomstig uit en woonachtig in de omgeving. Ze zien elkaar steevast op feesten en kinderverjaardagen.

Adam: “De overeenkomst tussen die vrienden? We zijn allemaal harde werkers. Dat is onze grootste gemene deler, denk ik. We doen het dan ook allemaal behoorlijk goed, als ik dat zo mag zeggen.”

Beiden bezochten de Mavo op de OSG aan de Bontekoestraat in Hoorn.
Adam: “Ik was vast van plan boer of piloot te worden.”

Zin om het educatief hogerop te zoeken, hadden Simon noch Adam. Simon bezocht de avondschool vooral vanwege de leerplicht. Overdag werkte hij bij Knipping in de kozijnenbranche. Adam volgde de mbo-opleiding Veehouderij op het Clusius in Alkmaar en werkte daarnaast op de boerderij. Met veel plezier, maar een duidelijk toekomstbeeld ontbrak.

Adam: “We waren een beetje zoekende. Wie niet op die leeftijd?”
Totdat Simon ergens een tuin stond op te knappen en dacht: ik word hovenier.

ADAM:
“IK WAS VAST VAN PLAN BOER OF PILOOT TE WORDEN.”

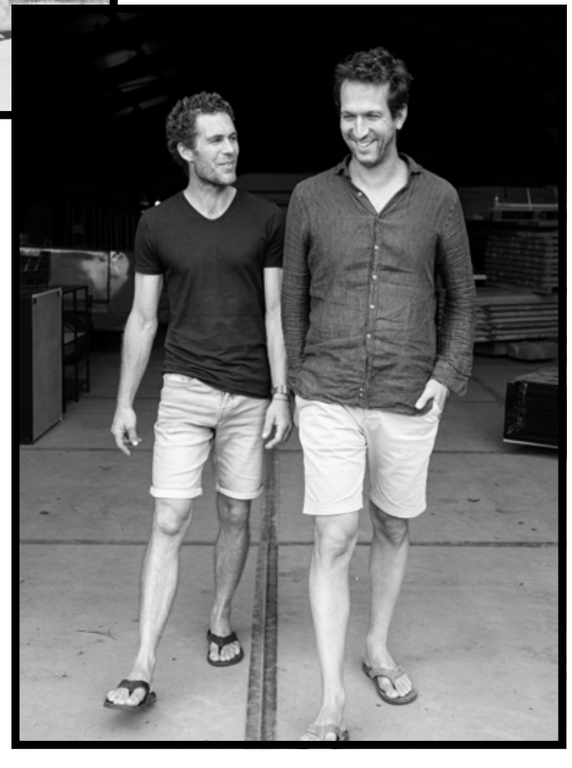
‘HET WAS EEN OLIEVLEK. WE HEBBEN NIET VEEL AAN RECLAME HOEVEN DOEN.’

SIMON:
“NAAST DE OPLEIDING DEDEN WE AL KLUSSEN.”

‘HEB JE ZIN OM MET MIJ EEN BEDRIJF TE BEGINNEN, KLONK HET.’

COMPAGNONS
Omdat Simon geen zin had om van acht tot vijf voor een baas te werken, was het plan voor eigen bedrijf snel gemaakt. Een compagnon had hij ook al. Die moest hij alleen nog even bellen.

Adam: “Heb je zin om met mij een bedrijf te beginnen, klonk het. Nou, dan zeg je ja en je gaat aan de slag. Moeilijker is het niet.”
Er was eigenlijk maar één belemmering: de benodigde kennis. Nood breekt wetten, dacht het duo en schreef zich in voor de 4-jarige hoveniersopleiding van het Clusius College in Hoorn, het huidige Vonk. Het werden er drie. Daar moest het maar mee gebeuren.

Simon: “Naast de opleiding deden we al klussen. We hadden op school al van meet af aan gezegd dat we een eigen bedrijf zouden beginnen, dus de mensen wisten ons ook wel te vinden, bijvoorbeeld via onze stageadressen. In die tijd kochten we ook ons eerste bussie, een VW.
Adam: “In 2003, was dat. Na school naar Torremolinos en bij terugkomst naar de KvK. Een dag na jouw 20ste verjaardag, Simon.

Simon: “ADSIDOWI”
Adam: “AdamSimonDonkerWit”
Na wat langer nadenken veranderde de bedrijfsnaam in het iets minder frivole Donker & Wit Hoveniers, om later plaats te maken voor Donker & Wit Tuintechniek.

Sinds 2019 heet het bedrijf officieel Donkerwit Tuinmakers.

OLIEVLEK EN KINDERZEER
Opdrachten kwamen vooral van mond-tot-mond reclame, bekenden en door enkele dagen per week bij een ander hoveniersbedrijf te werken.

Simon: “Het was een olievlek. We hebben niet veel aan reclame hoeven doen. Een enkel reclamebord of zo.”
Simon: “Of het begin moeilijk was? Dat viel wel mee. Het bleek wel dat je het ambacht vooral in de praktijk leert. Het echte vak leer je niet op school.”

Adam: “Dan heb je het vooral over kinderzeer. Beginnersfoutjes. Daar leer je het meest van, want voor ons betekende het hooguit dat je dan wat langer door moest gaan. Geen drama verder, hoor.”

Simon en Adam begonnen hun bedrijf in de garage van familie Wit: “Maar er was op een bepaald moment zoveel bedrijvigheid, dat die ons liever kwijt dan rijk waren. Zeker toen we ook de moestuin hadden ingepikt.”

Het ouderlijk huis van Simon grensde aan het land van Adams oom, een agrariër. Omdat er een tweede bus bijkwam en het echt te krap werd bij de familie Wit vroegen de mannen of die bus bij de oom mocht staan. Van het een kwam het ander. Dus toen de oom ging afbouwen, pakte Simon en Adam hun kans. Een oude caravan werd hun bedrijfskeet.

Adam: “Om echt goed aan de weg te timmeren, wilde Simon graag een kraan erbij. En we hadden een goede bus nodig, een Iveco.

Adam: “Volgens mij weet jij het kenteken ook nog.”
Simon: “75-BJ-TG.”
Adam: “Zie je wel. Zo’n bus is trouwens ook handig om ermee op stap te gaan, naar Normaal in Midwoud, daar zijn we ook nog geweest. Maar dat was met de Volkswagen LT Bus.

‘ALS IEMAND GOED VOOR JE IS, DOE JE TOCH AL GAUW EEN SCHEPPIE EXTRA.’

ADAM

‘WE HEBBEN ECHT LEERGELD BETAALD.’

Simon: “In Midwoud hebben we diverse keren op De Tuinfair gestaan. Elke keer drie dagen achter elkaar, wat een happening was dat. Met man macht de stand opbouwen op vrijdag, tot diep in de nacht. Na een paar edities werd het onmogelijk de voorbereidingen, de fair en het afbouwen te combineren met de lopende projecten.”

WATERVILLA’S

Dat Donker & Wit een groeiende reputatie begon te genieten, bleek wel uit de omvang van de opdrachten. Steeds meer projecten rolden de goede kant op.

Simon: “Hoogtepunten? Nou, de Streektuinen in Hoorn, bij het voormalige ziekenhuis, was een mooie klus.”

Adam: “Vierenveertig watervilla’s. Beschoeiingen en later kwamen de tuinen erbij. Of de Bangerd-Oosterpolder. Op de Dijkgraaf daar werkten we op een bepaald moment aan drie tuinen naast elkaar.”

Simon: “Wat het werk extra mooi maakt? Een goede harmonie met de opdrachtgever. Als iemand goed voor je is, doe je toch al gauw een scheppie extra.”

Een volle agenda. Een werkweek die de gewone kantooruren ruimschoots overschreed. Het bedrijf had de gang er duidelijk in.

Adam: “Ja dat zou je denken. Kneiterhard werken, dat klopte wel. Maar we hielden er in het begin helemaal niks aan over. Als je drie jaar achter elkaar met je boekhouder de jaarrekening doorneemt en die zegt op een bepaald moment: misschien moeten jullie maar wat anders gaan doen, krab je toch wel even op je hoofd. We hebben echt leergeld betaald.”

HET ROER OM

Het moest dus anders. Een forse koerswijziging was de taakverdeling: vanaf 2007 trok Simon eropuit met aanwinst Martijn (Adam: “Die had de 4-jarige opleiding gedaan, dus die wist meer dan wij”) en kon Adam zich volledig richten op het zakelijke deel van de bedrijfsvoering. Dat ging al een stuk beter en in de jaren daarna werd de basis gelegd voor een solide onderneming.

Maar een veranderde dynamiek kan ook gevolgen hebben voor de onderlinge verstandhouding.

Adam: “De verhoudingen raakten een beetje scheef. Het had niets te maken met onze vriendschap, maar wel heel veel met het bedrijf. Eigenlijk kun je zeggen dat waar het bedrijf groeide, dreigden wij steeds verder uit elkaar te groeien. Echt een rotgevoel.”

Simon: “Adam wilde het daar graag met me over hebben. Het zat hem echt dwars. Het was ook mooi dat hij open kaart speelde, dat heeft enorm geholpen. Want zo hebben we echt in goed overleg naar het einde van onze samenwerking toegeleefd. Ik ben er niet voor niks nog vijf jaar gebleven.”

Dat de samenwerking op een positieve manier is geëindigd, is duidelijk. Niet voor niets prijkt de naam Wit nog steeds in de bedrijfsnaam.

Adam: “Dat is nog de grootste plus. Dat we elkaar ondanks alles altijd recht in de ogen konden kijken. Dat we tijdig hebben ingegrepen, vóór het onze vriendschap zou kosten.

Simon: “Ja, dat klopt. Dat is veel meer waard.”

Adam: “Nog een biertje?”

Simon: “Ah welja, ben toch op de fiets.” ■

schatkist

DINGEN WAAR WE DOL OP ZIJN

SCHADUW VAN ADAM

Officieel heet het ras Broholmer maar kan ook een Deense Mastiff genoemd worden. Als pup ging Skye (feb 2020) zo overal mee naar toe, maar tegenwoordig blijft ze op het terrein.

HOUD JE HOOFD KOEL

De zon kan meedogenloos branden op je bolletje. Vandaar deze perfecte oplossing. Trendy bescherming! Gespot bij drie van onze tuinmakers.

schatkist

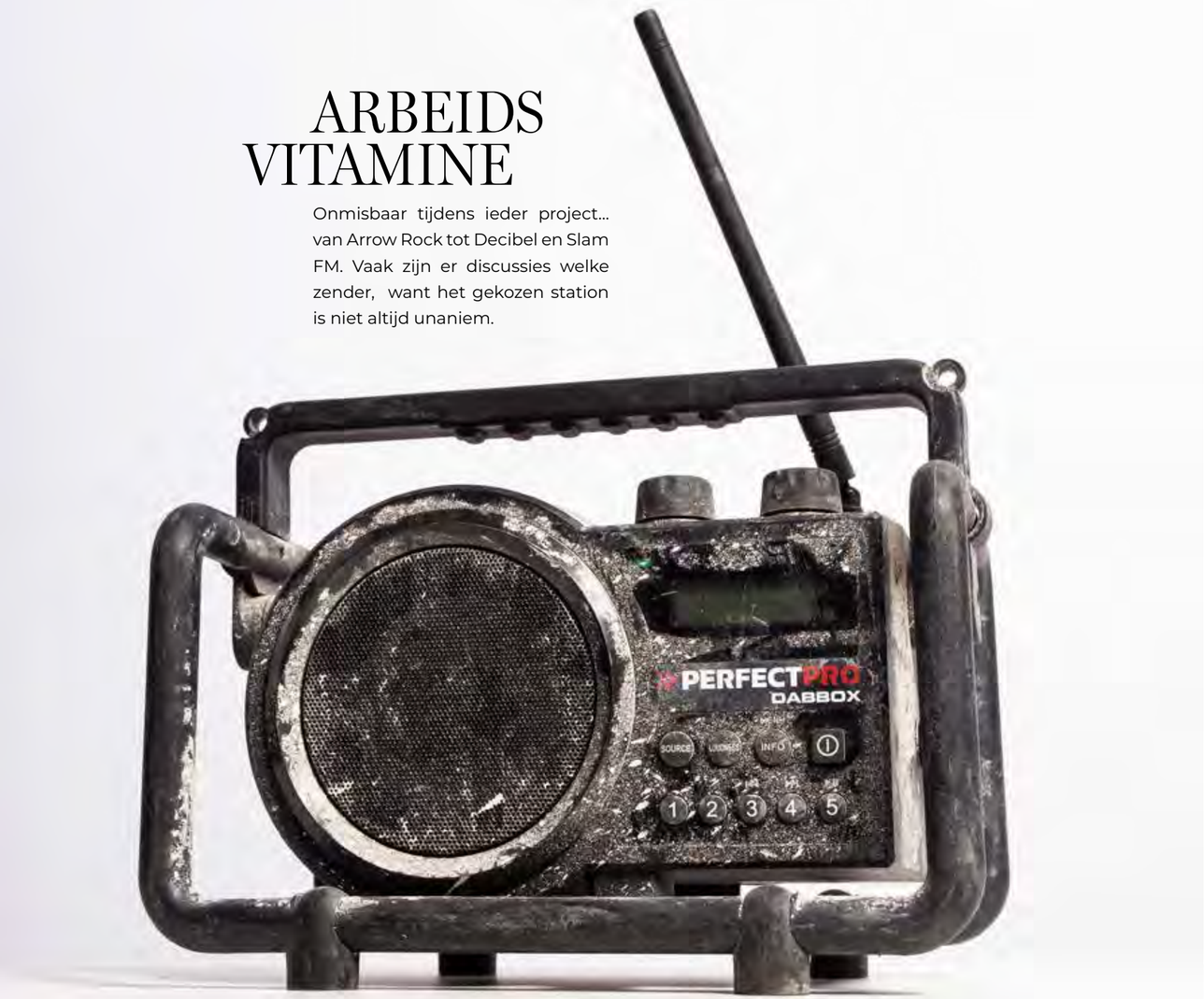
SCHAFT TIJD

Wat moeten de mannen zonder hun koelbox. Inhoud: Bammetje, boter, kipkerrie-salade, hagelslag etc. De deksel van de koelbox fungeert vaak als bord of plank.

schatkist

ARBEIDS VITAMINE

Onmisbaar tijdens ieder project... van Arrow Rock tot Decibel en Slam FM. Vaak zijn er discussies welke zender, want het gekozen station is niet altijd unaniem.

HET BRUINE GOUD

Iedere morgen staat de koffie klaar voor alle tuinmakers. In de winter om 7.45u en in de zomerperiode om 6.15u. Dat is lekker wakker worden!

METEN IS WETEN

De laserpas zendt een waterpas laser lijn uit naar een ontvanger waardoor het hoogteplan bepaald kan worden... de basis van iedere tuin!

schatkist

EN DIT IS... JOLANDA

Zij werkt met veel plezier op kantoor van Donkerwit Tuinmakers.

onze kroon juwelen

Zonder onze tuinmakers zijn wij nergens. We stellen ze graag eens aan je voor.

ELWIN TOUW (35) is één van de sportievere leden van Donkerwit Tuinmakers. Drie tot vier keer per week werkt hij zich in het zweet om zo goed mogelijk te presteren bij survivalruns, rennen met hindernissen. Tussendoor schakelt hij als “Voorman Alles” tussen allerlei Donkerwit-projecten, met een scherp oog voor de juiste beplanting.

Elwin is een van de weinige medewerkers die niet uit de nabije omgeving komt. Samen met zijn partner en hun twee jongens (3 en 4) woont hij helemaal in het ‘verre’ Grootebroek. Elwin: “Oorspronkelijk kom ik zelfs uit Zuid-Holland, maar ik ben inmiddels redelijk ingeburgerd.” Elwin heeft groene vingers, zegt hij zelf. “Ik heb ook wel bouwwingers hoor, maar werken met groen vind ik het mooist. Lekker creatief met plantjes. Luisteren naar de wensen van de klant en daar een mooi plan voor maken; de juiste planten, de indeling, de bloeitijden, dat soort dingen.”

Fijne kneepjes

“Ik deed een hbo-opleiding economie, maar merkte dat ik toch wel graag buiten was”, zo verklaart Elwin zijn keus voor het hovenierschap. “Mijn broer volgde die opleiding al en dat leek mij ook wel wat. Vandaar. Ik werk nu een jaar of vijf bij Donkerwit. Dat is een beetje gekomen door collega Jan-Pieter Commandeur en het bedrijf van zijn oom. Daar heb ik van JP de beginselen van het vak geleerd. Een paar jaar later kreeg ik de kans om bij Donkerwit te solliciteren en nu zijn Jan-Pieter en ik opnieuw collega’s. Bij een mooi en divers bedrijf, we vullen elkaar binnen het team geweldig aan. “

Als het gaat om hobby’s, blijkt Elwin zich niet te vervelen. Integendeel. “Vissen vind ik geweldig. Zo’n beetje op alles wat zwemt, maar vooral snoek en karper. Overal en nergens eigenlijk, in het Grootslag maar ook in het buitenland. Bij voorkeur in mijn eentje. De natuur, de rust en tegelijk het avontuur, daar houd ik van.

Monkeybars

Een andere hobby van Elwin is een wat opvallende sport, die nog niet helemaal is ingeburgerd in Nederland. “Survivalrun. Dat is in deze contreien nog niet heel bekend, maar in het oosten van het land is het al heel populair en hier neemt de populariteit ook snel toe. Wat dat is, survivalrun? In feite is het hardlopen met hindernissen. Monkeybars, netten, touwen. Daar moet je dan overheen en met een bloedgang verder. Vaak zijn het ook natuurlijke obstakels zoals onverharde paden, sloten, bossen en weilanden. Altijd buiten en altijd in weer en wind, dus dat speelt ook nog een rol.”

“Het is een behoorlijk intensieve sport, het seizoen is zo’n beetje tussen september en juni in. Ik train twee tot drie keer in de week bij Streker Survivalrun Vereniging en ik ben zeker niet de enige. Kijk zelf maar eens op de website, www.ssvsurvivalrun.nl, dan zie je waarom survivalrun een van de snelst groeiende sporten van Nederland is.” ■

‘groene vingers, vissen en obstakels’

‘ik heb de juiste carrièrekeus gemaakt’

MARTIJN OOTES (40) is de eerste officiële werknemer van Donkerwit. In 2022 was het exact 15 jaar geleden dat hij zijn contract tekende. Hij kent de ups en down en ups van Donkerwit Tuinmakers dan ook als geen ander. Martijn kan dus alles over Donkerwit vertellen. Maar waarom hij nou Pjet wordt genoemd…

“Ik heb werkelijk geen idee”, lacht Martijn. Adam begon mij ooit zo te noemen en dat is ingesleten. Misschien is het zijn West-Friese verbastering van Piet of zo, dat is mijn tweede naam. Maar misschien ook wel niet. We kennen elkaar al sinds de crèche, dus ik ben er wel aan gewend.”
Dat Adam en Martijn elkaar zo lang kennen is ook de reden waarom Donkerwit niet lang hoefde te zoeken naar een nieuwe medewerker, zestien jaar geleden. “Ik had al vanaf mijn dertiende groene vingers. Dus ik had, naast de juiste opleiding, ook al de nodige vlieguren gemaakt. Ik kon gelijk instappen, vooral samen met Simon, de eerste jaren. Adam kon zich meer gaan richten op het zakelijke gedeelte.”

Vlees in de kuip

Ja, er is wel een en ander gebeurd de afgelopen twintig jaar. Van de scheiding tussen Adam en Simon heb ik niet veel meekregen, dat was vooral iets tussen hun twee. Maar van de situatie een paar jaar later, met een aantal nieuwe jongens, dat was minder leuk. Ik had al zo’n onderbuikgevoel. Ze hadden een hoop praatjes, niks was goed. En toen Adam een keer op vakantie was, gingen ze allemaal dingen achter zijn rug om doen. Steken onder water. Ik heb contact met Adam opgenomen en toen is de bom gebarsten.”
“We zijn er beter door geworden, door die toestand”, legt Martijn uit. “Vanaf toen gingen we veel beter letten op wie er al of niet werd aangenomen. Je kunt een prima hovenier zijn, maar je moet wel bij het team passen. En andersom. Dus tegenwoordig nemen we iemand eerst een paar dagen mee, om te kijken wat voor vlees we in de kuip hebben. Uiteindelijk bepalen wij of iemand geschikt is voor ons.”

Honderd gaten

“Ik hoop te denken dat ik van alles een beetje kan. Houtwerk, bestraten. Alleen beplanting, die kennis is toch wel wat verwaterd. Het heeft mijn interesse ook niet helemaal. Ik vind het mooier om iets te bouwen. Nadenken en afmaken. Van A tot Z. Dat doe ik het liefst. En Adam zegt dat je moet doen wat goed voelt. Dus dat is makkelijk. Ik werk ook graag met mijn handen. Zo werk ik nu in mijn vrije tijd aan een vlet met honderd gaten. Die wil ik allemaal dichtlassen en het bootje dan zeewaardig maken. Je hebt in de buurt meer dan genoeg water voor mooie tochtjes. Maar ik heb geen haast hoor, ben nog niet eens op de helft.”

Masseur

Over zestien jaar Donkerwit Tuinmakers: “Ik heb de juiste carrièrekeus gemaakt. Dat blijkt wel, anders blijf je er niet zo lang, natuurlijk. Een leuk team, een goed bedrijf met alle materiaal om je werk goed te doen. En meer. Een masseur bijvoorbeeld, om de boel onder handen te nemen wanneer je dat wil. Een kist fruit op maandag voor de hele week. Dat soort dingen. Ik heb al tegen Adam gezegd: of ik 50 jaar in dienst haal weet ik niet, maar zolang ik kan, blijf ik bij je werken.” ■

TREVOR GOODWIN (37) Zelf praat hij erover alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Maar verkassen van Zuid-Afrika naar West-Friesland, het is nogal een stap. Maar hij heeft het helemaal naar zijn zin. In Nederland sowieso en bij Donkerwit Tuinmakers in het bijzonder. “Ik wilde mooiere tuinen maken”.

Hoe komt een Zuid-Afrikaan in Opperdoes terecht? Door een beetje avontuur in je bloed, in het geval van Trevor. “Ik had na mijn studie een soort tussenjaar genomen, om iets van de wereld te zien. Ik belandde op een gegeven moment in Engeland en daar heb ik Marlies ontmoet, die precies hetzelfde plan had. We hebben vijf jaar in Eastbourne gewoond en zijn daarna verhuisd naar Pretoria, Zuid-Afrika.” “In Pretoria heb ik een baan gevonden als video-editor en hebben we een bestaan opgebouwd. Marlies zorgde onder andere voor mijn grootmoeder en werd moeder van twee van onze kinderen, Caleb en Rachel. Maar toen Marlies zwanger was van de derde, zijn we naar Nederland gekomen. Pretoria is echt wel onveilig, daar laat je kinderen niet zomaar buiten spelen. Marlies wilde haar ouders ook graag weer zien. Dus is Amy, de derde, hier geboren, vijf jaar geleden.”

van Pretoria naar Opperdoes, van video naar veranda

Instagram

“Ik heb hier een tijdje als freelance editor gewerkt, maar kwam erachter dat ik toch ook graag iets met mijn handen wilde doen. Toen heb ik een tijdje gewerkt voor een hoveniersbedrijf in de buurt. Alleen, op Instagram zag ik steeds vaker de werken van Donkerwit en ik wilde ook graag zulke mooie tuinen maken, ik vond ze gaaf en interessant. Anderhalf jaar later is dat gelukt en ben ik one of the guys.”

“Ik doe ‘a bit of everything’. Van veranda’s en overkappingen maken tot snoeien. Op de manier die bij Donkerwit past: met heel veel focus. De tijd nemen om na te denken hoe je het beste resultaat krijgt. De tijd krijgen om creatief te zijn. Het liefst bouw ik iets ‘from scratch’; vanaf het eerste begin tot de oplevering. Dat geeft je een gevoel van trots om deel uit te mogen maken van een project.”

Timelapse

“Daarnaast kan ik mijn skills als editor kwijt door filmpjes te maken en monteren van Donkerwit-projecten. Een timelapse bijvoorbeeld (een montage met tijdintervallen - red). Of met een filmpje dat we maken met de drone. Mooi om bepaalde projecten nog eens terug te zien en handig om klanten een indruk van ons werk te bieden.”

Trevor en zijn gezin zijn helemaal geworteld in West-Friesland. De familie geniet met volle teugen van het dorpsleven en gaat met regelmaat kamperen. Of er nog iets typisch Zuid-Afrikaans overgebleven is? Trevor: “Lekker chillen met vrienden tijdens een ‘braai’ in de tuin. Een Zuid-Afrikaanse barbecue. Dat houden we er graag in!” ■

JASPER KOOLHAAS (24) werkt twee dagen per week bij Donkerwit Tuinmakers. Dat is geen toeval, Jasper woont namelijk pal naast het bedrijf in Oostwoud. Met heel veel plezier, aldus Jasper. “Ik zou best nog wel wat vaker willen werken, maar eerst moet mijn studie af. Dan zien we daarna wel weer verder.”

“Mijn vader liet de hond uit, begin dit jaar. Hij wist dat ik een parttime baan zocht en vroeg zich af of Donkerwit wat voor me zou zijn. Hij sprak Adam aan en die zei: “Laat maar komen”. Zo gezegd, zo gedaan. Eerst een paar dagen mee op pad om te kijken of het zou bevallen en dat bleek, van beide kanten. En dat doet het nog steeds.”

Instructie

“Wat er zo leuk aan is? Je bent de hele dag buiten, dat sowieso. En omdat ik steeds meega met iemand die op dat moment het meest een paar extra handen kan gebruiken, is het werk heel erg veelzijdig. Ik heb dan wel niet de opleiding gevolgd, maar als je me goeie instructie geeft, kan ik aardig mijn ding doen.”

Aarde en Economie

“Ik ben vijfdejaars student Aarde en Economie aan de Technische Universiteit (TU) in Delft. Kort samengevat, gaat deze studie vooral om hoe we in de toekomst met de aarde moeten omgaan, over opwarming van de aarde en de veranderingen die daarbij optreden. Een boeiende studie, maar ik ben nu wel een beetje klaar met studeren. Gelukkig moet ik nog maar één jaartje.

Timmeren

“Ik blijf dus minstens nog een jaar werken bij Donkerwit, als dat mag. Ik dacht eerst dat een hoveniersbedrijf alleen maar bezig was met beplanting en tuinen en zo, ik wist niet dat er zoveel timmerwerk bij kwam kijken. Dat afwisselende vind ik leuk. De ene dag doe je onderhoud, de andere dag sta je aan een tuinhuis te timmeren. Dus als het mij zo goed blijft bevallen, blijf ik nog wel een tijdje.” ■

student van de buitencategorie

JEROEN VAN DISTEL (35) is een vertrouwd gezicht bij Donkerwit Tuinmakers . Specialist in onderhoud, maar ook in tuinaanleg staat hij zijn mannetje. Zolang hij maar een beetje van zijn vrijheid kan genieten, bijvoorbeeld door een stuk door Frankrijk te hiken of door een podcast te beluisteren.

“Ik ben zo rond 2013, 2014 met Simon en Adam in aanraking gekomen. Het is een kleine wereld. Mijn moeder had een cursus gevolgd bij hovenier De Tuinkamer en vertelde dat die iemand zocht voor op de zaterdag. Daar kreeg ik plezier in het vak en ging in de opleiding volgen. Toen ik een stage zocht, kon ik bij Donkerwit terecht. Zo is dat balletje gaan rollen.”

tussen avontuur en structuur

Aruba

Toch begon diezelfde kleine wereld Jeroen na een paar jaar te benauwen. “Ik was het leven in Nederland even een beetje zat. Wilde om me heen kijken, ik was toch nergens aan gebonden. Ik wilde een ander dagpatroon. Toen ben ik naar Aruba vertrokken. Daar heb ik vier jaar gewoond, maar door omstandigheden ben ik toch weer terug naar Nederland gegaan.”

Bij thuiskomst heb ik eerst een tijdje bij Schadenberg Combi Groen gewerkt. Adam had er lucht van gekregen dat ik terug was en vroeg of ik terug wilde komen, maar ik was nog niet zover. Ik heb nog even afgewacht.

Ik had bijna niks toen ik terug kwam. In elk geval geen huis. Mijn ouders hadden hun boerderij verkocht, die hadden via mij ook een beetje de smaak van het avontuur te pakken gekregen. Gelukkig mocht ik een tijdje in hun camper wonen, dan had ik in elk geval onderdak. Totdat corona roet in het eten gooide. Ik moest de camper uit en ergens anders onderdak zien te vinden. Uiteindelijk kon ik een tijdje bij een bed & breakfast terecht, tot ik een huurwoning in het dorp kreeg.

Wandelschoenen

Natuurlijk blijft het buitenland knagen. Het vrije leven. Je merkt toch wel dat je al gauw weer in de pas gaat lopen. Alleen kun je jezelf afvragen of dat nou zo erg is. Structuur is ook wel weer prettig. Ik bedoel je hebt al gauw de neiging om alles te over-romantiseren. Dan denk je: Aruba, heerlijk. Elke dag 30 graden. Maar als je daar zit, mis je de afwisseling van de seizoenen. Terug in Nederland blijken die seizoen gewoon weer heel vaak een natte bende te zijn, haha.”

Toch blijft het avontuur lonken. “Dat uit zich tegenwoordig vooral in lopen. Wandelschoenen aan, rugzak mee en de bergen in. Dit jaar in Zuid-Frankrijk, samen met mijn vriendin.”

“Dat ik toch weer bij Donkerwit ging werken, heeft alles met Adam te maken. Daar heb ik een hele goeie band mee. Hij heeft de gunfactor. En vanwege het bedrijf. Wat Donkerwit uitstraalt, daar hou ik van. Dan voel ik een stukje trots. Wat dat betreft: ik weet waarom ik wegging. Ik weet ook waarom ik terugkwam.”

‘bestrating naar een hoger level’

CO DAM (58) “Ik zit 35 jaar in het vak van bestrating en grondwerk, maar het niveau van Donkerwit is volgens mij wel uniek in de regio.” Aldus Co Dam. En Co kan het weten; als zzp’er werkt en werkte hij voor een flink aantal hoveniers in de wijde omgeving. “Ik dacht altijd dat ik een pietlut was, als het gaat om details. Maar bij Donkerwit doen ze er gewoon nog een schepje bovenop.”

Een grote, vriendelijke reus, zo wordt Co omschreven. Dat zou best eens kunnen kloppen, sociaal is hij in elk geval. Verankerd in Abbekerk, is deze vader van twee zonen (21 en 19) een vaste spil bij het onderhoud van het lokale zwembad, “De Spetter”. “Daar werk ik ieder jaar een paar maanden. Dat is mijn vakantie. Onderhoud, het aanleggen van zonnepanelen of een glijbaan, maar ook sproeien of onkruid wieden.”

Vrijwilligerswerk

“Waarom? Iemand moet het doen. En in het dorp zie je helaas vaak dezelfde gezichten als het gaat om vrijwilligerswerk. Niet alleen bij het zwembad, maar ook bij evenementen als de triatlon. Het zijn vaak oudere mensen, ik ben op het zwembad nog een van de jongsten met mijn 58 jaar.”

“Daarom waren we ook zo blij dat een groep jongeren ons onlangs benaderde om bij De Spetter een muziekfestival te organiseren. Zo hou je de jeugd ook betrokken. Je moet dat enthousiasme belonen door die gasten een kans te geven. Jammer dat nou net die dag de regen met bakken naar beneden viel en het evenement zo’n beetje in het water viel. Maar het gaat om het idee.” “Net als het organiseren van bijvoorbeeld een huttendorp op het terrein. Zoveel mogelijk activiteiten in het leven roepen, daar gaat het om. Dat is niet alleen goed voor het dorp, je toont ook aan hoe belangrijk zo’n locatie is. Je wilt toch graag dat ze daarvan op het stadhuis goed van doordrongen zijn.”

Verfijning

Co Dam werkt als zelfstandige voor Donkerwit Tuinmakers. “Ik ben een van de weinigen, volgens mij. Een heel fijn bedrijf om voor te werken. Adam legt de lat echt heel hoog. Hij daagt zijn mensen constant uit om het nog beter te doen. Op een leuke manier dan. Hij gooit een probleem bij je neer en dan mag jij het oplossen. Daar houden de jongens van. Je merkt dat zij werken alsof het hun eigen bedrijf is. Dat zie je terug. Zoveel oog voor detail en verfijning”.

“Dat is ook voor mij als veteraan in het vak geweldig om mee te maken. De lat ligt creatief op een veel hoger niveau. Het is een compleet andere wereld.” ■

HAYO BOON is pas 31 en toch al veteraan-timmerman. “Ik begon zo’n beetje op mijn dertiende, ik kon op school niet stilzitten.” Sinds een jaar of negen maakt hij deel uit van Donkerwit Tuinmakers. En hij heeft het er enorm naar zijn zin, vertelt hij.

“Ja, dat hoor je niet vaak meer, dat iemand al heel jong het vak inrolt”, lacht Hayo. “Terwijl ik op de Havo begon, ik kon eigenlijk best leren. Ik kon alleen niet stilzitten. Dat maakte me niet tot een makkelijke leerling. Ik werd van school geschopt… een barrel. Gelukkig kon ik op de Dijk in Medemblik Vmbo-TL volgen en met dat diploma heb ik zelfs nog even de vooropleiding Architectuur gedaan. Maar dat vond ik eigenlijk ook niks aan. Ik wilde timmeren en die papieren heb ik allemaal gehaald, tijdens avondschool en zo.”

Eindelijk verlost van school, kreeg Hayo de kans iets te doen waar zijn hart lag. “Ik ben voor mezelf begonnen, spullen gekocht en alles. Maar op een gegeven moment kwam er echt een moeilijke tijd, zo rond die bankencrisis. Ondertussen zag ik wel die Donkerwit-auto’s rondrijden, dus ik dacht: laat ik eens een balletje opgooien. Ik heb nu nog even niks voor je, zei Adam.”

Een week later belde Adam. Of Hayo bij hem aan de slag kon.

‘steeds het beste uit jezelf halen’

Ruimte

“En nu zit ik er negen jaar alweer. Ik wilde geen hovenier worden. Ik timmer het liefst, ben niet zo van de plantjes en de bloemetjes. Al pak ik er genoeg van mee, hoor. Al doende leert men. Bestrating, grondwerk en zo, ook dat heb ik aardig opgepakt. Maar ik blijf altijd in de eerste plaats timmerman.” “Een maat.” Op de vraag hoe hij Adam zou omschrijven, is het antwoord verrassend bondig. “Dat is hij. Een maat. Een vriend van me.” “Als baas is hij heel meegaand. Hij geeft ons de ruimte ons te ontwikkelen. Om zelf dingen uit te vogelen. Hij is niet iemand die je de hele tijd op je vingers zit te kijken. Je krijgt de papieren mee, de plannen. En je regelt het maar. Tot en met de materialen.”

Improviseren

“Je bent baas van je eigen klus. Dat is misschien de beste omschrijving. Dat komt omdat er vertrouwen is van twee kanten. Vertrouwen in je kunnen. Dat is ontzettend belangrijk, want dan kun je ook zonder zorgen improviseren als dat moet. En dat moet best vaak. Als je niet kunt improviseren, heb je weinig te zoeken in dit vak.”

“Een voorbeeld? Nou, wanneer je tekening helemaal is gebaseerd op gegevens uit het kadaster en het in werkelijkheid heel anders blijkt te zijn. Wat is bedacht, past dus helemaal niet. Dan moet je schakelen. Praten met de klant, overleggen met Adam. Een oplossing vinden. Dat doe je samen, op basis van vertrouwen. Dan is er overal een oplossing op.”

Doorgaan

“Hoe je ons bedrijf zou typeren? Daar vraag je me wat. Nou kijk, ik vertelde net dat Adam ons alle ruimte geeft om te doen wat wij denken dat goed is. Bijvoorbeeld of we stoppen of doorgaan, bij slecht weer. Dan is onze eerste keus bijna altijd: doorgaan. Zoiets. Maar tegelijkertijd is het een vrolijke bende hoor. Een hecht team. Daar moet je wel tussen passen, dat kan niet iedereen. We houden daar wel rekening mee hoor verder, zeker bij stagiairs. Maar je merkt snel genoeg of iemand in het team past. Of niet. De mooiste projecten? Man, ik weet soms al niet eens meer wat mijn vorige project was. Dit werk is zo afwisselend. Misschien is dat het juist wel. Het hele werk is een groot project. Maar wat ik echt leuk vind, zijn de complexe klussen. Grotere opdrachten met alles erop en eraan. Die krijgen we steeds meer. We groeien als bedrijf. Hoe dat komt? We halen iedere keer het beste in onszelf naar boven.” ■

‘ik kick op uitdagingen’

JAN PIETER (40) had er al aardig wat meters op zitten als hovenier. Dertien jaar werkte hij bij het hoveniersbedrijf van zijn oom in Hoogkarspel. Totdat hij daar noodgedwongen afscheid moest nemen. Een gebeurtenis met grote gevolgen, want iets meer dan een jaar later belde Adam Donker: “Moest jij niet eens een keer bij mij aan de gang?” Bijna tien jaar later heeft Jan Pieter nog steeds geen spijt van het moment waarop hij ja zei.

“Dat was eigenlijk wel grappig, want ik had hem een jaar eerder al een open sollicitatie gestuurd, maar toen had hij niemand nodig. Ik ging aan de slag bij Jos Vriend, waar ook Elwin Touw werkte en een oud-klasgenoot. Maar toen Adam belde, hoefde ik niet lang na te denken.”
“Ik wilde sowieso bij een groter bedrijf werken. Bij mijn oom was ik de enige werknemer en nu wilde ik ook weleens iets groters meemaken. Bovendien zat Adam toen al meer in de aanleg dan in het onderhoud en daar gaat ligt echt mijn passie. Nieuwe dingen maken.”

Uitgesproken mening

“Ja, dat was in het begin even wennen. Adam en Simon hadden hun eigen bedrijf van de grond af opgebouwd, door te pionieren. Ze hadden een duidelijke manier van werken gevonden. Een uitgesproken mening over het werk. Die was soms net even anders dan mijn mening, die ik op basis van mijn dertien jaar ervaring had gevormd. Dat was even wennen dus. Voor allebei de partijen hoor, denk ik. Maar dat is ondertussen helemaal goed gekomen. We weten precies wat we aan elkaar hebben.”
“We zitten op één lijn. Dat maakt het werk voor het team makkelijker. Doordat Adam ons vrij laat, tillen we elkaar naar een hoger niveau.”
“Ik zit vaak langere tijd op een klus. Als meewerkend uitvoerder, zeg maar. Dat kan soms best een tijdje duren. In augustus hebben we een project afgerond waar we half maart mee zijn begonnen. Daar ben ik van kop tot staart betrokken bij geweest.”

Mooi ontwerp

“Dat ging om een vrijstaande woning in Weidevenne, Purmerend. Die mensen wilden een mooie tuin en nodigden Adam uit. Adam ging denken, kwam met een mooi ontwerp, liet er een filmpje van maken en de klant was overtuigd. Vervolgens neemt Adam mij mee in zijn plan, we maken een rondje, houden de werkomschrijving tegen het licht en ik kan aan de slag.”

“Je weet wat er moet gebeuren en pakt de zaken aan zoals op de manier die jou het beste lijkt. Dat vertrouwen heb je. Je gaat de grond ontruimen en schat de omgeving in. Waar loop je tegenaan? Welke stappen zet je het eerst? Welke materialen zijn er nodig? Je maakt een plan, je regelt materialen en verdeelt het werk: we liepen er op een bepaald moment met z’n vieren rond. Vlonder aanleggen, grondwerk. Een veranda bouwen, een berging die sterk genoeg moest zijn om er zonnepanelen op te plaatsen. Papierwerk, afroepen, regelen. En zelf ook de handen uit de mouwen: ik was soms kraanmachinist, timmerman en elektricien tegelijk.”

“Dat vind ik kicken. Die uitdaging. Mijn oom zei later weleens: Ik denk dat ik je eigenlijk een beetje tegenhield. Het is goed dat je bent gegaan. Al ben ik best dankbaar dat ik het vak bij hem heb geleerd, ik denk dat hij wel een beetje gelijk heeft. Die stap verder. Daar zitten we nu op. Grotere klussen, ik hoop dat ik er nog veel mag maken. Maarre... ik weet bijna wel zeker dat Adam daarop mikt.”

TIMO KLAVER (36, vrijgezel, Abbekerk) werkt sinds maart 2023 bij Donkerwit Tuinmakers. Of liever: werkt hij weer bij Donkerwit Tuinmakers. “Ik dacht ergens anders gouden bergen te zien, een paar jaar terug. Maar dat bleek anders uit te pakken.” Nu is hij terug en heeft Timo het meer dan ooit naar zijn zin bij Donkerwit. En dat wil hij graag zo houden.

“Eerder in mijn carrière werkte ik al in het transport. In het begin vind je dat wel mooi. Een beetje vrijheid. Maar later gaat dat toch tegenstaan, de hele dag in je eentje. Dus ik was een jaar of vier terug toe aan een nieuwe uitdaging. Ik ontmoette Hayo, toen ik bij een kameraad een beschoeiing aan het zetten was. Hayo werkt bij Donkerwit en die regelde dat we de nodige spullen konden lenen van het bedrijf. Op een gegeven moment vroeg Hayo: “Waarom kom je niet bij ons werken?” En zo is het gegaan. Ik heb gesolliciteerd en ik ben aangenomen. Dat beviel prima. Lekker bezig met hout, mooie dingen maken; veranda’s beschoeiingen, van dat soort dingen.”

‘oude liefde roest niet’

Tussenpauze

“Op een bepaald moment kreeg ik het in mijn hoofd dat ik op zoek moest naar gouden bergen. Dat je het nog beter kan krijgen, financieel. Toen ben ik toch weer een tijdje op de vrachtwagen gestapt. Maar dat was het gewoon niet. Ik begon al heel snel mijn collega’s te missen. Gelukkig kon ik terugkomen. Ik heb wel ontdekt dat een goede werksfeer en een fijn team eigenlijk veel meer waard zijn dan voor een paar euro meer op een plek zitten waar je het minder naar je zin hebt.”

Goudvissen

“Hobby’s? Neu, niet echt. Ik sport al genoeg tijdens het werk. Ik heb wat vogels en vissen. Dat is wel een beetje een hobby. Ik heb een waterval in mijn volière gemaakt. In de vijver onderop heb ik wat goudvissen. Mooi toch. Gezellig.”

wie heb ‘t

pissen en te bed

dat was een mooi sjouwtje

tijd voor een koud koppie

grof geschat, plus minus, ruw weggenomen

komt tijd, komt raad

hallo met de tuinman

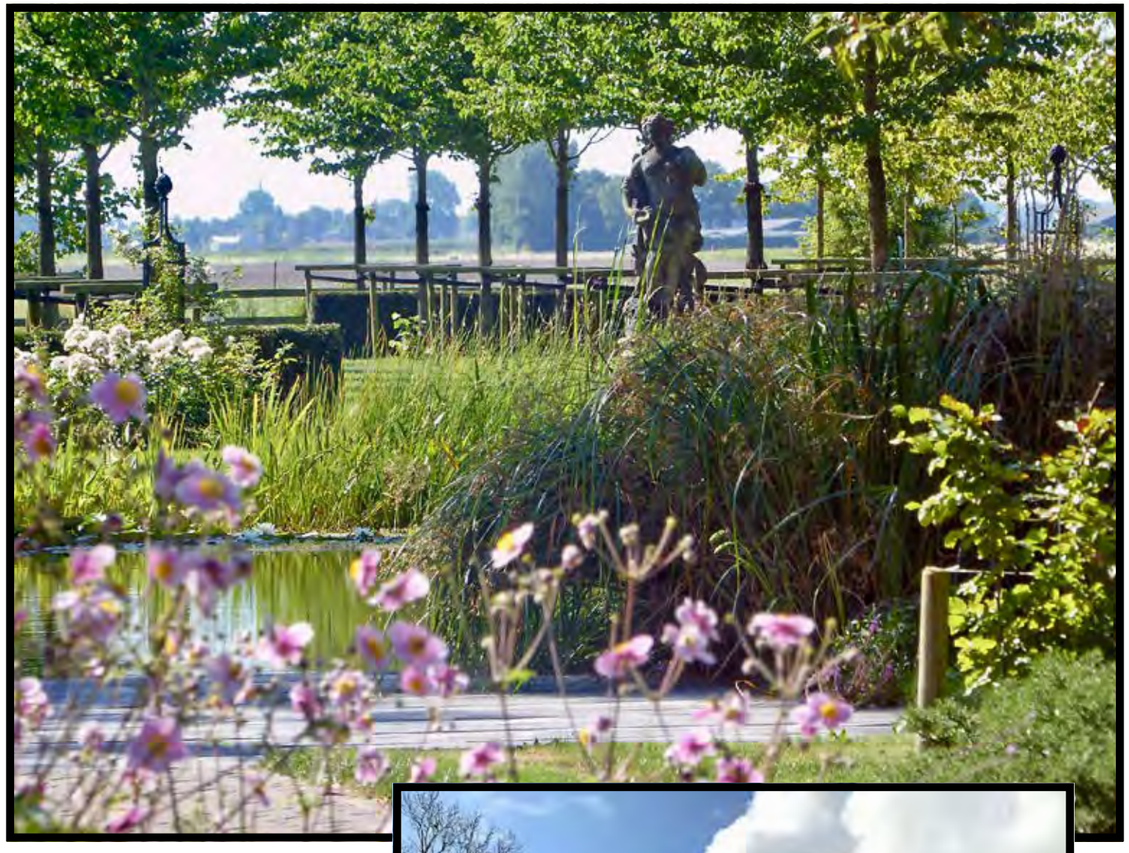
soms zit het mee,
meestal zit het tegen

alles is voor pjet

einde bericht...

2009
Watervilla’s
Streektuinen, Hoorn

2018

Klassieke tuin
Twisk

marieke

MARIEKE DROS, VRIENDIN VAN ADAM, HEEFT HAAR EIGEN BEDRIJF, 3 KINDEREN EN WERKT AL JAREN SAMEN MET DONKERWIT TUINMAKERS

“HET PROCES VAN HET VOORUITDENKEN, ORGANISEREN EN VASTSTELLEN VAN DOELEN, TAKEN EN ACTIVITEITEN”.

Niks hoor, jij schrijft ook een column! Het Magazine-team was niet te vermurwen. Natuurlijk moest er een foto bij. Welja. Wie heb ‘t, zouden onze tuinmakers roepen. Maar ik sta liever achter de lens dan ervoor.

Tegenwoordig maak ik minder foto’s en doe ik van alles rond marketing en communicatie, van website tot huisstijl tot – inderdaad – een jubileummagazine. Dat is nogal wat. En dat brengt me op het fenomeen ‘planning’. Want ook dat ligt op mijn bordje; de planning rond aanleg, renovatie en onderhoud. Hoe moeilijk kan ‘t zijn dacht ik...

Volgens Google is planning “Het proces van het vooruitdenken, organiseren en vaststellen van doelen, taken en activiteiten om efficiënt en effectief te werken naar het bereiken van die doelen”. Kon ik dat maar op mezelf betrekken dacht ik, als freelancer en als moeder van drie kids, met een partner, familie en een hele stapel vrienden...

‘IK STA LIEVER ACHTER DE LENS DAN ERVOOR’

Nu stonden de kids ooit op het schoolplein tijdens een studiedag van de leerkrachten. Nu eten we meestal pas rond 19.30 en verschijn ik te laat op feestjes omdat ik ‘net zo lekker bezig’ was. Ik ben wel goed in mooie dingen maken, piep ik dan maar. Ik ben blijkbaar vooral goed in plannen voor een ander. Net als opruimen, maar dat is weer een ander verhaal.

Plannen voor het team is iedere week een puzzel. Wie komt waar het beste tot zijn recht? Wat zegt het KNMI? Welke verrassingen heeft het grondwerk? En wat wil de gemeente nou weer? Oh, de opdrachtgever wil toch een stukje schutting aanhelen.

Iedereen wil voor 1 mei een nieuwe tuin. Helaas is het me nog steeds niet gelukt om tuinmakers te klonen. Waar ik zenuwachtig begin te worden, bewaart Adam de rust. Dat gaat ook makkelijker als je denkt dat een dag 48 uur heeft. Maar planning of niet, tijd gaat nooit koste van de tuin.

Hoe goed je schema ook is, alles kan zo weer veranderen in dit vak. Dat besef deel ik met het team. Een fijne gewaarwording voor iemand die gewend was in haar eentje te werken. Dus laat mij nog maar even voor een ander plannen. Met een beetje geluk pas ik dat ooit nog op mezelf toe. En zo niet? Ach, mijn kinderen weten zelf nu echt wel wanneer ze naar school of college moeten. ■

onze parels

Op de volgende pagina's een paar van onze meesterwerkjes. Inclusief commentaar van de opdrachtgevers.

FAMILIE meijer

Auke en Ellen Meijer kochten een van de laatste kavels in Weidevenne, Purmerend, zo'n tien jaar geleden. Met een tuin van 500 m2. Jarenlang lag er rond het huis vooral grof grind, maar nu mocht de schep in het "maanlandschap", aldus Auke Meijer. "Bijna vijf maanden zijn de mannen aan de slag geweest. Helemaal volgens het concept. We zijn eerst eens met Adam gaan zitten praten over de wensen. Adam heeft meteen een 3-D filmpje laten maken, zodat we een goed beeld kregen. Echt mooi om te zien hoe het concept tot leven kwam. Planten, tropische elementen, een mooie rietkraag langs het water. Een boom die door de lucht zweefde, toen een hoogwerker 'm kwam plaatsen. Het vakwerk van de mannen, het inzicht... Eigenlijk is het hele project één geweldig mooi verhaal."

FAMILIE

groot

Deze foto is gemaakt in de tuin van Koen Groot (links). Al had de foto ook gemaakt kunnen worden in de tuin van broer Joep (rechts) of vader Kees (midden). In minder dan vijf jaar heeft de familie Groot de tuin namelijk laten doen door Donkerwit Tuinmakers. Hoe dat kan? “Goed werk is je beste reclame”, verklaart Joep Groot, die als eerste zijn tuin liet aanleggen. “Mijn familie komt nogal eens over de vloer, we wonen allemaal op loopafstand, in de Hoornse Kersenboogerd.” De jongens maken mooi werk, ze doen wat je zegt en denken in oplossingen. Als je dat van dichtbij ziet, kun je geen betere aanbeveling bedenken.”

FAMILIE bergkamp

Tonnie en Gerard Bergkamp verhuisden van een grote boerderij met veel gras in Opperdoes, naar een kleinere woning in het hartje van Medemblik. “Daar hoort een gezellige stadstuin bij, vonden we”, legt Gerard uit. “Dus geen gras, maar grind, met een stabiele onderlaag. Daarnaast diverse bloembakken met mooie vaste planten erin. We hebben onze wensen gedeeld met Elwin en die kwam vervolgens met een geweldig mooi plan, heel voorspoedig. Dat vond ik wel kenmerkend: door een echt goede communicatie verliep het allemaal vrij snel.”

FAMILIE Zweet

De familie Zweet woont in het nagelnieuwe Holenkwartier in Hoorn. Op enkele details na, zoals de opvallende muurschildering en de printplaat-motieven in erfscheidingen, herinnert weinig aan de Philips-fabriek. Zeker niet de stadstuin van de familie Zweet; een bijna romantisch plaatje met lei-haagbeuken en moerbeien. “We wilden heel graag wat privacy”, vertelt mevrouw Zweet. Daar heb ik dit plan voor bedacht. Donkerwit Tuinmakers begreep precies wat we zochten. Mijn man had ze via social media gevonden en hun stijl, robuust en authentiek, sprak ons erg aan. Maar ook hun manier van werken was een verademing. We wisten steeds precies waar we aan toe waren.”

FAMILIE

van zunderen

Ginette en Peter van Zunderen kennen de mannen van Donkerwit Tuinmakers al een tijdje. “Adam en Simon hebben de tuin rond onze nieuwe woning in Twisk helemaal aangekleed, in 2008. We wilden per se iemand uit het dorp en het klikte meteen. Vooral omdat ze meedenken. Over het groen, maar ook over het timmerwerk en de bestrating. In 2013 en 2018 zijn er weer dingen aangepast, er zijn bomen geplaatst en de tuin is wat heringericht. Een contact van waarde, in dubbele zin zelfs. Ze leveren niet alleen mooi werk, ik ben al zelf jaren de assurantietussenpersoon voor Donkerwit Tuinmakers”, vertelt een tevreden Peter van Zunderen.

zwart WAS BLAUW

ADAM KON MAAR MOEILIJK AFSCHEID VAN NEMEN VAN ZIJN FAVORIETE KLEUR. De T-shirts zijn nu grijs en de rest is lekker zwart. Perfect passend in de huisstijl.

toen

Samen in de tuin, maar ook drie dagen dik uitpakken op de tuinfair, met de grootste stand. Een mooie belevenis. Helaas, we kregen het te druk.

POWER

Een vriendenteam van nijvere doortrappers, gesponsord door Donkerwit. Ze hebben nog steeds regelmatig de gang erin.

EERSTE KLUS

Zo'n twintig jaar geleden dus. Een meneer uit Oostwoud reageerde een advertentie. Leuk weetje: deze meneer is nog steeds klant.

WAGEN PARK

In 2013 namen we afscheid van het frisse geel. Statig groen is minstens zo mooi.

hof leveranciers

Goede relaties zijn onbetaalbaar.
Maak kennis met een aantal
van onze trouwe partners.

‘adam weet de juiste vakmensen aan zich te binden’

PETER LANGEDIJK
Peter Langedijk Tuinen

“Het begint vaak met kleine dingen”, vertelt hovenier Peter Langedijk uit Hoogwoud over zijn inmiddels jarenlange samenwerking met Donkerwit. “Een jaar of tien geleden: er moest een boom bespoten worden en Adam zocht iemand met de juiste apparatuur. Dat bleek ik.”

“Ik ben zeg maar een ‘fijnhovenier’; iemand die zich vooral richt op het groene deel van het hoveniersvak. Ik houd me, samen met mijn zoon Luuk, vooral bezig met het tuinontwerp en de beplanting. Mooi kleinschalig en dat bevalt me prima.”
“Maar tuinen moeten ook worden aangelegd. Daar konden wij een paar extra handen soms heel goed bij gebruiken, dus huurde ik regelmatig medewerkers van Donkerwit in. Uiteindelijk zijn zij daarin gespecialiseerd. Na een jaar of vijf hebben Adam en ik de koppen eens bij elkaar gestoken en hebben we besloten dat Donkerwit in dit soort gevallen de aanleg doet en ik de rest. Ideaal, want zo kan ik mijn werk doen zonder zorgen.”

Structuur
“Ik ben van ontwerp tot en met de beplanting, dus van begin tot eind betrokken en Donkerwit regelt alles daartussenin; de organisatie, de planning, de mensen en de materialen. Ja hoor, ook het contact met de klant als dat nodig is. Ik weet dat alles goed verloopt, daar kan ik op vertrouwen.
Met Adam is het geweldig werken; heel gestructureerd. Bij nieuwe opdrachten hoeven we niet eens bij elkaar te komen. Ik stuur het plan, Adam krijgt er een beeld bij en zorgt voor een begroting. Daarna gaan we pas ter plekke kijken om de klus nog eens tegen het licht te houden.”
“Vanaf daar nemen Adams medewerkers het over. Topgasten, allemaal. Dat zegt wel wat over Adam, lijkt me. Hij heeft kennelijk het vermogen de juiste vakmensen aan zich te binden. Dat is echt niet zo makkelijk als het lijkt. Ik werk al meer dan 35 jaar in dit circuit en als het om mensen gaat, laat ik het voorzichtig zeggen, daar zit nogal wat verschil in.” ■

‘je weet dat het goed zit. en andersom’

ARVID MOLS
Arvid Mols Art & Design

Arvid Mols van Arvid Mols Art & Design kan alles met hout, zo wordt gefluisterd. Arvid wordt dan ook niet voor niets door Donkerwit Tuinmakers ingeschakeld wanneer de houtprojecten wat complexer worden. Als vakman die prachtige creaties maakt, is hij precies waar Donkerwit van houdt. Hierdoor is de samenwerking vrijwel perfect.

“We kennen elkaar nu al zo’n twintig jaar,” schat Arvid Mols. “Onze eerste ontmoeting was in de Black & White bar in Medemblik. Sindsdien zijn we elkaar steeds vaker tegengekomen. Het klikte tussen ons, omdat we allebei van ons werk houden. Adam toont interesse in mijn ambacht en op mijn beurt ben ik enthousiast over zijn werk. We werken daarom ook regelmatig samen.”

Samenwerking

“Ik ben oorspronkelijk afkomstig uit de Betuwe en heb een opleiding gevolgd tot meubelmaker en daarna de kunstacademie in Arnhem bezocht. Ook heb ik een jaar in Australië doorgebracht en drie jaar in de scheepsbouw in Workum gewerkt. Dankzij al deze kennis en ervaringen ben ik nu in staat om unieke houten producten te maken, zoals keukens voor particulieren, maar ook hele inrichtingen voor restaurants.” “Adam huurt mij wel eens in voor een project, zoals bij het maken van beschoeiingen, terrassen, en poorten. De werknemers van Adam en ik werken dan aan prachtige projecten. Vorig jaar hebben we een fantastisch rond bamboeterras in de buurt van Andijk gemaakt. Daarnaast heb ik ook meegewerkt aan de nieuwe achterpuien bij Donkerwit, een uitdagende op-maat klus. Tevens heb ik in de eerdere woning van Adam de keuken ontworpen.”

Vertrouwen

“We werken dus regelmatig samen. Ik geloof dat als je eenmaal Adams vertrouwen hebt gewonnen, je te maken hebt met een zeer loyale persoon. Hij is goudeerlijk, dat is prachtig. Juist omdat we zo verschillend zijn. Ik ben van het snelle schakelen, terwijl Adam liever de tijd neemt. Dat vult elkaar goed aan. Ik kijk uit naar een jarenlange samenwerking met Adam.” ■

De Hoornse Tuinontwerper Elmer van Veen werkt al zo'n vijftien jaar samen met Donkerwit Tuinmakers. "Als een klus wat ingewikkelder wordt, schakel ik de mannen graag in."

"Of ik als tuinontwerper een eigen stijl heb? Ja, ik denk wel dat je een typische Elmer van Veen-tuin kunt herkennen. Strakke lijnen, hoogwaardige producten en veel groen. Groen moet het doen, zeg ik altijd."

Schoolplein

"Zonder groen wordt het al gauw zo'n schoolplein, vind ik. Natuurlijk, ik snap best dat met name jonge gezinnen niet zoveel tijd hebben voor onderhoud. Maar toch, een combinatie van bestrating en beplanting is toch het mooist. Het liefst met in elke tuin een boom, voor het hoogte-effect. Die kun je aanlichten en dan kun je spelen met schaduw en met licht en donker."

Wie kiest voor een wat meer ecologische tuin, met meer aandacht voor biodiversiteit, is bij mij ook aan het goede adres. Als lid van de vogelbescherming kan ik ook adviseren over hoe je een tuin vogelvriendelijk kunt maken.

Het moet kloppen

"Poeh, hoe lang? Ik denk dat ik toch al gauw een jaar of vijftien samenwerk met Adam. Als je op mijn site kijkt (www.elmervanveentuinen.nl) zie je een paar mooie voorbeelden van tuinen die we samen hebben gemaakt. Ik schakel Donkerwit Tuinmakers het liefst in bij wat ingewikkelder klussen. Projecten met veel timmerwerk en bestrating, bijvoorbeeld. Mijn ontwerpen zijn vaak behoorlijk gedetailleerd. Dan is het wel zo fijn dat je iemand bij de hand hebt met oog voor details. Martijn Ootes, bijvoorbeeld, daar werk ik graag mee samen. Die snapt precies hoe ik het wil. Niks aan het toeval overlaten, het moet kloppen." ■

'groen moet het doen!'

ELMER VAN VEEN
Elmer van Veen Tuinen

‘werken onder hoogspanning’

JOHAN HAIJEMA
De Haai Elektrotechniek

Om contact te zoeken met werknemers en relaties van Donkerwit Tuinmakers, hoef je niet ver te fietsen. Een rondje Twisk, Abbekerk, Midwoud en via Opperdoes weer terug, dan ben je er meestal wel. Zo vinden we Johan Haijema (van De Haai Elektrotechniek) in Abbekerk, waar hij niet alleen uitblinkt in alles wat met elektrotechniek te maken heeft, maar waar hij ook de trotse postcommandant is van de plaatselijke brandweer. Genoeg te vertellen dus.

“Ik zal zo sinds 2012, 2013 samenwerken met Donkerwit”, schat Johan (“50 jaar oud, getrouwd, twee dochters en een jongen”) in. “Met een vaste regelmaat en tot beider genoegen. Ik verzorg de elektra bij de wat grotere projecten. De meeste jongens weten wel wat over elektra hoor, maar als het gaat om de complete verlichting, roepen ze mij erbij. Veranda’s bijvoorbeeld of terrasverwarming, stopcontacten. Dat soort dingen. Daar moet je wel een beetje verstand van hebben.”

Mooi en goed

“Ik heb meestal in een vroeg stadium direct contact met de klant. Daar zit Adam niet tussen, dat vertrouwen is er gewoon. De klant legt uit wat de wensen zijn en ik breng die in kaart. Daarbij zit ook vaak ruimte voor eigen suggesties en ideeën, ik vind het wel leuk om te kijken wat de ontwikkelingen zijn in het vak. Als alles in orde is, gaan we met z’n allen aan de bak, als één team. Dat vind ik echt het vermelden waard. Dat we een klus met z’n allen uitvoeren, niet dat iedereen voor zich iets doet. We helpen elkaar waar nodig. Dat maakt het werk mooi en goed.”

Vrijwillige brandweer

Of werken met elektra niet spannend genoeg is, in zijn vrije tijd is Johan ook nog lid van de vrijwillige brandweer van Abbekerk. Als postcommandant stuurt hij een team van 19 vrijwillige spuitgasten aan. “Wij doen waar anderen voor terugdeinzen”, zo vat Johan zijn werk samen. Daar moet je een zekere geoefendheid voor bezitten. Dat is één van mijn taken, als commandant; zorgen dat iedereen weet wat hij of zij moet doen. Ik help mensen met de opleiding bijvoorbeeld en zorg dat de kleding in orde is.”

“Nee, een kat uit de boom halen, is meer iets voor de stad. De mensen hier pakken gewoon een ladder. Het gaat toch wel om serieuze dingen. Ongevallen en reanimaties, daar schrikken wij niet voor terug. En de branden zelf, natuurlijk. Zoals die enorme boerderijbrand in de Weere in april.”

“Dan sta je wel even onder hoogspanning. De pieper in de kazerne gaat. Met het voertuig in volle vaart eropaf. En dan de ‘Stop en denk na’-methode: wat is het plan? Zijn de mensen in veiligheid? Is het pand te behouden of moeten we ons focussen op de omliggende panden? En dan aan de slag. Met een mooi team van mensen, allemaal dorpsgenoten.“

Spuitvoetbal

“We laten ons ook vaak zien in het dorp. Omdat het leuk is natuurlijk, in de zomer doen we vaak waterspelletjes met de jeugd, spuitvoetbal met waterstralen uit de brandslangen bijvoorbeeld. Maar het is ook belangrijk zichtbaar te blijven omdat we nieuwe vrijwilligers goed kunnen gebruiken. Het vervelende is namelijk dat er voor jonge gezinnen bar weinig gebouwd wordt. Dus dan heb je eens wat jongere vrijwilligers en dan verdwijnen ze na de opleiding uit het dorp, omdat ze hier geen plek hebben om te wonen. Daardoor dreigt het huidige team te vergrijzen. Om dat voor te zijn, moet je zorgen dat je een beetje in beeld blijft. Dus als iemand na het lezen van dit stukje eens een kijkje op de kazerne wil komen nemen: je bent altijd welkom!” ■

Ron Vlaar is eigenaar van de Vlaar Groep uit Benningbroek. Een veelzijdig bedrijf dat onder specialismen als grondverzet en (afval)transport tot haar specialismen kan rekenen. Ron Vlaar werkt al een “pittige tijd” samen met Donkerwit Tuinmakers. Het geheim: “Respect voor elkaar. Open en eerlijk. Zorgen dat je met elkaar verder komt.”

“Dat moet zo rond 2007 of 2008 zijn geweest, dat we voor het eerst samenwerkten”, peinst Ron. “Ik zat toen zelf nog op de vrachtwagen. Dus dat is al een tijdje geleden. We hebben samen al het nodige meegemaakt. Maar dat heeft onze samenwerking alleen maar sterker gemaakt. Goede relaties ontstaan uit goede en slechte tijden, dat kan ook niet anders in zo lange tijd. Wij hebben een hele goede relatie.”

Zwemvijver

De Vlaar Groep is gespecialiseerd in grondverzet, aanvoer en afvoer. Dus alleen al vanwege die kwaliteiten een gewilde partner voor Donkerwit Tuinmakers. “Wij doen het grotere graafwerk voor Donkerwit; we leveren grond en zand aan en zorgen dat al het tuinafval wordt afgevoerd. Bovendien worden we ingeschakeld bij bijzondere graafprojecten. Dus we zijn regelmatig betrokken bij mooie opdrachten. Om er eentje uit te lichten: in 2018 mochten we een flinke zwemvijver graven in Twisk en hebben daarnaast gezorgd dat de kavel klaar was om ingericht te worden. Donkerwit heeft daar een heel mooi werk van gemaakt, het is te gek dat je daar een bijdrage aan hebt kunnen leveren.”

Oplossingen

“We hebben zoveel samen gedaan, bijna niet op te noemen. We doen altijd wel bijzondere dingen. Wat ik wel het vermelden waard vind, is dat Donkerwit de eerste was die een afvalcontainer bij ons bestelde. Die werd in Hoorn geplaatst. Dat schiet me zo te binnen, er zijn er daarna nog een heleboel bijgekomen.”

“Fantastisch!”, luidt Rons kernachtige samenvatting over de samenwerking met Adam en zijn mannen. “We gaan altijd op zoek naar de beste en scherpste oplossingen. Dat kan alleen als je elkaar respecteert en als je open en eerlijk bent. Dan weet je allebei dat de goedkoopste oplossing niet altijd de beste oplossing hoeft te zijn. Terwijl je als leverancier ook donders goed weet dat Adam een scherpe prijs kan gebruiken om zijn concurrentie voor te zijn. Wij begrijpen elkaar. Je moet het samen doen, dan kun je verder.” ■

‘je moet elkaar verder kunnen helpen’

RON VLAAR
Vlaar Groep BV

‘je hebt klanten, je hebt relaties en je hebt mensen als Adam’

ROLAND VIS
Vis Mechanisatie

“Als ik het moet schatten: een jaar of vijftien”, antwoordt Roland Vis op de vraag hoe lang hij al samenwerkt met Donkerwit Tuinmakers. “Het klikt gewoon”, aldus de eigenaar van Vis Mechanisatie in de Goorn en als zodanig steun, toeverlaat en leverancier van gemotoriseerde attributen. Want “Adam is gek op alles met een motor”.

De eerste kennismaking gold een omgekeerde situatie: Roland schakelde Adam en Simon in. “We hadden net een huis gekocht in Midwoud en we wilden graag een soort zitkuil in de tuin en er moest hoognodig iets gebeuren aan de beschoeiing. Mijn buurman zei dat-ie wel twee jonge knullen kende voor die klus. En zo is dat begonnen.”

Machines
“In die tijd hadden ze zelf nog weinig machines. Een kraantje en een dumpertje, dat was het wel. Dat is inmiddels wel anders. Donkerwit heeft nu een volwaardig machinepark, met alles erop en eraan. Goede, recente spullen. Dat mag ook wel, want dergelijk materiaal heb je echt wel nodig voor de projecten die Donkerwit Tuinen tegenwoordig onder z’n hoede heeft. Maar ik denk ook dat het komt doordat Adam het gewoon leuk vindt om met machines te werken.”

Polen
“Kranen. Daar is Adam gek op”, lacht Roland. “Die grote kraan op het bedrijf, heb je die gezien? Hebben we helemaal uit Polen gehaald. Dan heeft Adam wat in zijn hoofd en moet het per se juist die kraan zijn. Wij zoeken op internet, maar er bleken er maar een paar te koop. Een ander model vond-ie dan weer te zwaar, het móest en zou die kraan zijn. Dan is hij dan heel stellig. Er bleek er nog één in Polen te staan. Dus wij erheen, met het vliegtuig, want je moet zo’n kraan natuurlijk wel van dichtbij bekijken, hij kost een pittig bedrag. Maar Adam moest en zou deze hebben, niks anders. Nou staat hij op het terrein en Adam is er hartstikke trots op.”

Klik
Ik heb een supergoeie klik met Adam. Als ondernemer heb je relaties en je hebt mensen met wie je een persoonlijke band opbouwt. Zo is het met Adam. Dat is iemand die ’s avonds gewoon bij je aan tafel schuift, als dat zo uitkomt, komt hij een hapje mee-eten. Dat is volkomen vanzelfsprekend. Iemand als Adam is altijd welkom.” ■

“Je treft me net op tijd”, klinkt het aan de andere kant van de lijn. “Ik sta op het punt naar Oost-Duitsland te vertrekken, paar weekjes wandelen met het gezin in de Sächsische Schweiz.” De bergen. Een vanzelfsprekende bestemming voor Ruud Kok, hovenier te Twisk. Ruud houdt van hoogtes. Geen wonder dat hij door Donkerwit Tuinmakers wordt ingeschakeld wanneer er serieuze bomen moeten worden beklommen.

“De bergen hebben me van kinds af aan al getrokken. Dan reed ik met mijn ouders door Oostenrijk en keek ik naar die stipjes in het wit, de mensen in de hoogte. Een machtig gezicht, dat wilde ik ook.”

Die fascinatie sloeg over in passie. “Wandelen in de bergen is het mooiste wat er is. Hoe ruiger hoe beter. Groenland, Schotland, de Alpen en Scandinavisch Lapland, zo mooi. Het liefst met zo min mogelijk mensen. Of alleen. Ik hou wel van die eenzaamheid. Eten en spullen mee en dan een paar weken de bergen in, de natuur beleven zoals die bedoeld is. Soms kom je dagenlang niemand tegen. Alleen jij en de omgeving.”

De natuur naar je hand

Ja, dat is misschien wel een beetje tegenstrijdig; de ongerepte natuur en het hoveniersvak. Bij de een blijft alles hoe het was en bij het ander zet je de natuur wat meer naar je hand. Maar het is natuurlijk wel prachtig werk. En altijd buiten, dat is me ook wat waard.

Hier beklim ik bomen, bij gebrek aan bergen, haha. Nederland is nogal plat. Dat ziet er ook interessant uit, hoor. Ik word ingeschakeld als een boom op een lastige plek staat, met opstallen in de directe nabijheid. Wanneer men geen risico wil lopen dat er bij het verwijderen van de boom geen schade ontstaat, dan kom ik in beeld. Als een boom niet gewoon wil vallen, zeg maar.

Wijze lessen

“Een boom vellen, doe je niet zomaar hoor. Daar moet je echt wel een beetje verstand van hebben. Eerst moet je ‘m tak voor tak uitkleden. Heel zorgvuldig en voorzichtig; altijd zorgen dat je gezekerd bent. Je doet zoiets niet ‘effe’.

Ik ben door schade en schande wijs geworden. Een voorbeeldje? Een grote iep, in het begin van mijn carrière. Ik dacht: kabel erom en een trekkertje erbij. Keurig vastgemaakt, rijden met die handel. Breekt die kabel opeens! En die boom begint toch wel akelig in de richting van de boerderij te leunen. De zaag zat muurvast in de boom. Toen kneep ik ‘m wel even. Gelukkig konden we hem opnieuw vastmaken. Nieuwe poging, trekker slippen... en ja hoor, ik trek de boom over het dooie punt heen en hij valt de goeie kant op. Dat soort dingen. Een wijze les.

Het is dus heel verstandig dat Adam mij een keer of vijf per jaar inschakelt om een boom te rooien. Daar moet je zelf niet aan beginnen. We werken al een behoorlijk tijdje samen, niet vreemd als je uit hetzelfde dorp komt, volgens mij is half Twisk hovenier. Ik ken de jongens sinds pakweg 1994 of zo. Ze hebben nog stage bij mij gelopen, net als Martijn Ootes. Ze waren gek op alles met een motortje, dat viel wel op. Nog steeds hebben ze op het bedrijf van alles op gemotoriseerd vlak. Ik kan hun spullen huren wanneer ik iets nodig heb, voor een eenmansbedrijf ideaal natuurlijk. Dat gaat ook makkelijk, we kennen elkaar door en door. Ik ben dan wel hovenier, maar Adam is veel eerder een conculega dan een concurrent.” ■

‘samenwerking op hoog niveau’

RUUD KOK
Kok Groenvoorziening

‘een duwtje in de juiste richting’

PAUL METSELAAR
De Tuinkamer &
Stichting Laanhoeve

Sinds 1989 kweekt Paul Metselaar de mooiste bomen en planten op zijn 1,5 hectare boomkwekerij De Tuinkamer in Twisk. Het is geen toeval dat dit hetzelfde dorp is waar Adam is opgegroeid. Met gepaste trots vertelt hij hoe hij een rol heeft gespeeld in de eerste stappen van Donkerwit in het hoveniersvak. Daarnaast deelt Paul iets meer over zijn andere passie: kwetsbare jongeren een duwtje in de juiste richting geven.

“Ik leerde Adam kennen rond 1998, in de tijd dat ik tuincursussen gaf aan particulieren. Hij kwam vaak bij zijn vriend Barry die toen bij ons werkte. Ik kan niet zeggen dat hij destijds al een passie had voor het hoveniersvak. Dat is begrijpelijk, want Adam was pas zestien jaar oud. De meeste jongeren weten rond die tijd nog niet wat ze willen worden.”

“Maar in een klein dorp houd je elkaar toch in de gaten. Je sponsort de voetbalclub, maakt een praatje. Dus Adam en Simon bleven op mijn radar. Dat kwam goed uit toen De Tuinkamer steeds meer bekendheid kreeg dankzij de tuincursussen. Steeds meer cursisten wilden hun tuin laten aanpakken.”

Kettingzaag

“De jongens waren vol energie, zoals het hoort bij jongeren, ze hadden een enorme gunfactor. Ze reden rond in hun autootje, vol bravoure. Zoals iedereen die een eigen bedrijf begint. Dan moet je dingen leren. Bijvoorbeeld dat je niet patat met frikandellen moet gaan eten in de keuken van de klant terwijl de werkster net de deur uit loopt. Geen groot ding natuurlijk, maar misschien iets te informeel voor een goede presentatie.”

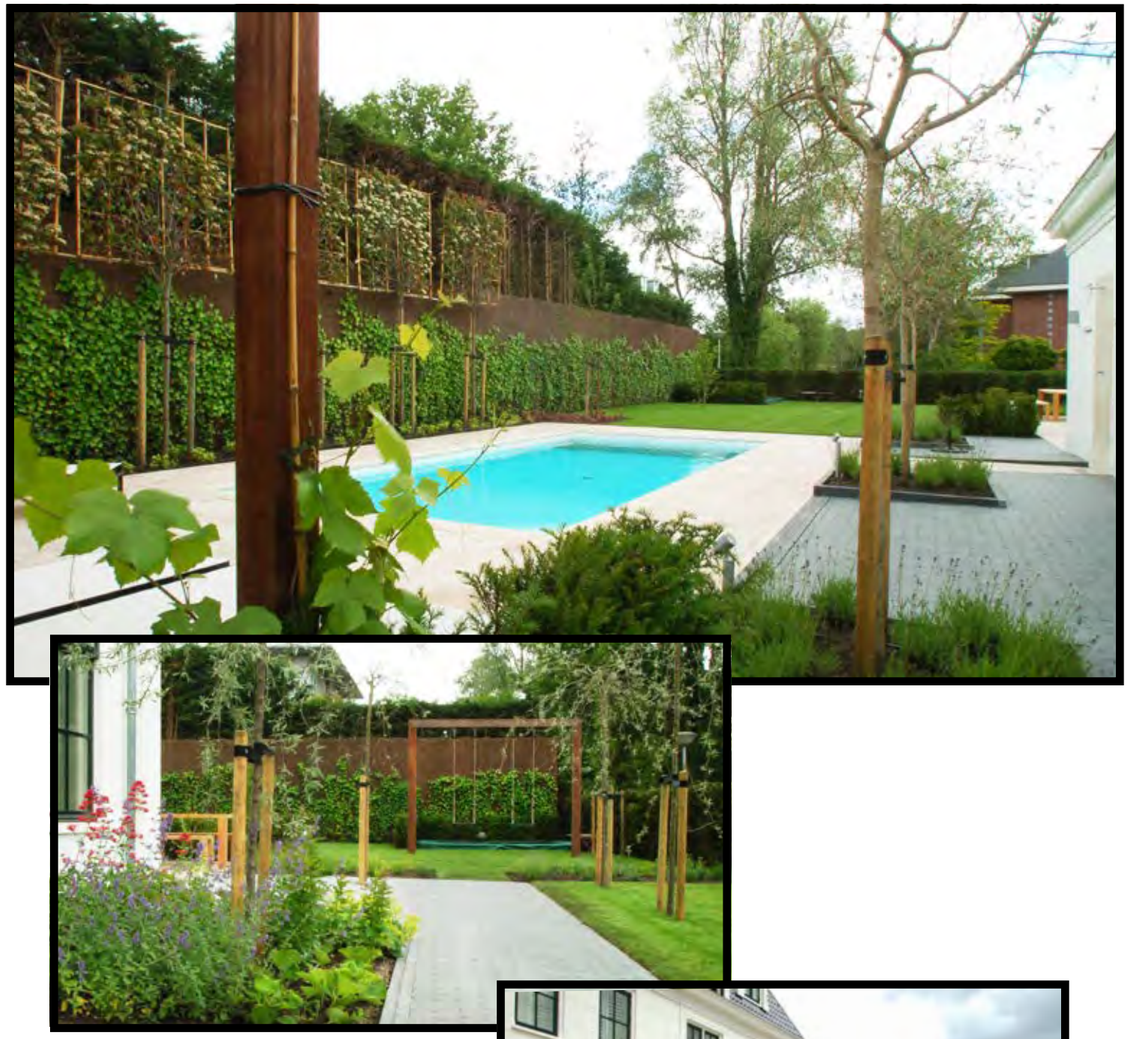
“Ik herinner me nog hoe Simon tekeer ging met een kettingzaag in de boom. Ze maakten zich geen zorgen, ze klommen net zo makkelijk in bomen tot wel twaalf meter hoog. Dat doe je alleen als je jong bent. Ik betwijfel of ze nu nog zo hoog in een boom zouden klimmen. Denk het niet.”

Leergierig

“Maar ze werkten keurig, alles werd netjes uitgevoerd. Ze wilden het goed doen. Ze waren leergierig en namen alles wat ik zei gretig in zich op. En ze pasten het toe, uiteraard op hun eigen manier. Ik heb gemerkt dat Adam altijd goed om zich heen kijkt. Hij weet altijd het beste eruit te halen.”

“We snappen elkaar. Dat is de essentie. We werken samen als collega’s, niet als concurrenten. Dat is ook helemaal niet nodig, de markt is groot genoeg. En we vullen elkaar goed aan; ik ben een echte bomenman en Adam is meer van de hardware.”

“Ik werk nog steeds graag samen met Adam en zijn team, hoewel het de laatste jaren wat minder is geworden. Mijn aandacht verschuift meer naar dienstverlening en boomkwekerij, met het project dat mijn vrouw en ik beheren: de Laanhoeve (www.laanhoeve.nl). Dat is een project voor jonge mensen die een moeilijke start in het leven hebben gehad. We hopen ze een duwtje in de juiste richting te geven door ze een plek te bieden die iets tussen het bedrijfsleven en gezinsleven in zit. We werken daarbij samen met onder andere gezinshuizen; Werksaam, Leekerweide en Jeugdzorg. Maar vooral ook met hoveniersbedrijven, waar ze kunnen werken aan een mooie, stabiele toekomst. Het is prachtig om te zien hoe we een mooie bijdrage kunnen leveren aan hun leven.” ■

2009

Amstelveen

erwin

ERWIN IS ADVISEUR, HEEFT EEN RELATIE
EN EEN DOCHTER.

HOE EEN HOVENIER EEN ADVISEUR VANGT

VOORJAAR 2012. Bij mij thuis in Twisk moet een loopbrug vervangen worden. Ik kies voor lokaal en benader Donkerwit Tuinmakers. Adam maakt een prima offerte voor een brug, inclusief staanders en nieuwe tegels voor de voortuin.

Het is een flink project dus de jongens eten bij mij op kantoor. Wat ik doe voor de kost, vraagt Adam. Ik begin over boekhouding en begeleiding van bedrijven. Adam lijkt getriggerd en vraagt me de oren van mijn hoofd. Ik leg alles geduldig uit en Adam zuigt de informatie op. Of ik eens naar zijn boekhouding wil komen kijken.

Een zaterdag, bij Adam in Abbekerk. Een kleine kamer met planken vol papieren, folders, aantekeningen, brochures. Zelfs op de grond ligt van alles. Ik slik en adviseer Adam eerst eens wat spullen in orde te maken. Adam biecht op dat hij niet weet waar hij moet beginnen. Terwijl de rest van het huis juist zo netjes is.
Ik kom terug, gewapend met ordners, opbergbakjes, niettang, perforator, stickeraar én gebak. Eerst maar eens ordenen en opruimen. Ik adviseer Adam iemand te zoeken om alles verder bij elkaar te sprokkelen, dat is goedkoper dan wanneer ik dat zou doen. Twee weken later: er is niets gebeurd. Ik heb liever dat jij het doet, zegt hij. En we gaan aan de slag, een halve zaterdag in de twee weken. Uiteindelijk is alles netjes en overzichtelijk. Lijstjes en boekhouding op de bovenste planken en werkmateriaal, brochures en folders op de onderste planken.

Adam vraagt of ik nog één keer kom kijken of alles nu klopt. Dit keer zorgt Adam voor gebak en een mooie fles wijn. Ik wens hem succes en bedankt hem voor de mooie brug en voortuin.

Half december 2012. Adam staat aan de deur met een kerstpakket. Als dank voor de klus en de boekhoudkundige ondersteuning.

Bij een kop koffie zegt Adam plompverloren dat hij de accountant heeft opgezegd. Wie is dat nu dan, vraag ik. Het bondige antwoord: jij. Ik schrik een beetje, ik zit eigenlijk vol.

Adam houdt voet bij stuk. Ik heb het nog niet eens gehad over de kosten en of er wel tijd is. Het resultaat? Op 01/01/2013 begint het avontuur van Adam en Erwin. Om de week zitten we bij Adam in Oostwoud om te praten over hoe het beleid gevoerd moet worden. We nemen om de beurt iets lekkers mee.... ■

smile

Zo'n typische lach van: ja, nou ben ik er wel een beetje klaar mee.

CHECK

Trevor was natuurlijk erg nieuwsgierig geworden naar het resultaat.

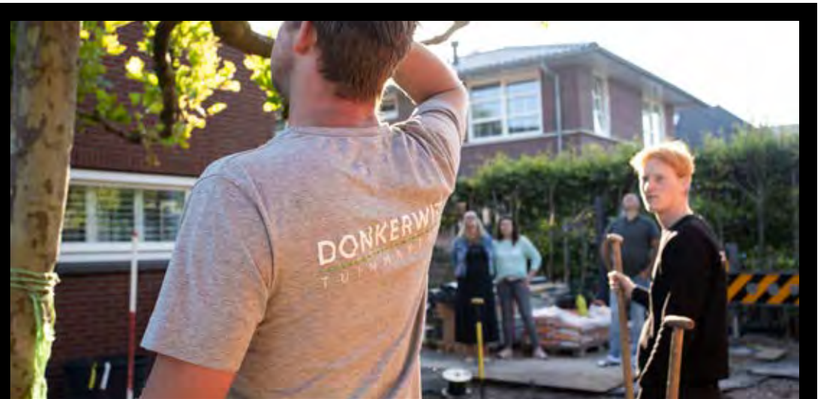

IN DE STUDIO

Meestal werden er foto's gemaakt in de tuinen of bij Donkerwit zelf, maar een dagje studio was ook noodzakelijk.

OP LOCATIE

Tijdens de shoot in Purmerend moest er ook even een plataan van ruim 2 meter hoog worden geplant. Dit leverde mooie actiefoto's op!

PROOST!

Adam en Simon hadden tijdens de lange shoot het nodige de caravan in gesmokkeld.

gekkigheid

Ook voor de tuinmakers was het even alle zeilen bijzetten om geconcentreerd te blijven. Jan Pieter kon het niet laten om zijn diva-pose te tonen.

werk gaat door

We hebben een beller! Aldus Adam, die het werk toch echt voor de shoot laat gaan.

OPPASSEN

Ron Vlaar weet zijn evenwicht te bewaren op een stapel hout. Je moet toch wat over hebben voor een spectaculair plaatje.

DE MOOISTE TUINEN

AL 20 JAAR

DONKERWIT
TUINMAKERS

TUINRENOVATIE | TUINAANLEG | TUINONDERHOUD | TUINONTWERP

WWW.DONKERWIT.NL